

Gods feesten

De christenen hebben zeker 3 eeuwen lang Gods feesten gevierd. Sabbat, Pesach, Wekenfeest, Loofhuttenfeest. En alles volgens de Joodse kalender. Vanaf de 4^e eeuw mocht dat niet meer. En nu, in de 21^e eeuw zijn we zo ver verwijderd van die basis, dat veel mensen zeggen dat Gods feesten niet voor christenen zijn en dat het vieren ervan wettisch is. Evangeliegemeente Reveil viert wel deze feesten. Wij doen dat omdat we graag willen doen wat God van ons vraagt. Bovendien merkten we bij het vieren ervan dat het ons geloof verrijkt en meerwaarde geeft.

Een paar bijbelgedeelten lijken aan te geven dat de eerste christenen gewoon Gods feesten vierden (1 Korintiërs 5:8 en Kolossenzen 2:16). Het is niet onomstotelijk af te leiden uit deze verzen, maar waarschijnlijk is het wel. En misschien nog wel belangrijker is dat Jezus Gods feesten vierde (Johannes 7) en ook Paulus deed dat (Handelingen 20:16).

In het jaar 314 werd de Romeinse keizer Constantijn christen. In de jaren die volgden paste de keizer de feesten en de tijden aan. Direct in 314 werd bepaald dat Pasen voortaan op een vaste dag in de week moest worden gevierd. In 325 werd besloten dat alleen nog maar gebruik gemaakt mocht worden van de Romeinse zonnecalender en niet meer van de Joodse maankalender. Met dat besluit werden de tijden voor Pasen opnieuw grondig gewijzigd. Verder werd in die vergadering bepaald dat de rustdag niet meer op zaterdag maar op zondag moest worden gehouden.

Blijkbaar waren er veel mensen die hier niet naar luisterden. Want in 341 besloot de keizer dat iedereen die Pasen vierde volgens de Joodse kalender, in de ban zou worden gedaan. En vanaf 364 werd zo'n zelfde sanctie opgelegd aan mensen die nog steeds de sabbat in stand hielden.

In deze vierde eeuw werd ook het vieren van het Loofhuttenfeest afgeschaft.

Als we praten over Gods feesten, om welke feesten gaat het dan?

We hebben het over de feesten die genoemd worden in de bijbel. Ze worden ingesteld in het Oude Testament. In het Nieuwe Testament worden ze door Jezus gevierd. Het betreft 4 kleine en 3 grote feesten.

- Sabbat
- Feest van het ongedesemde brood (Pesach)
- Feest van de eersteling
- Wekenfeest
- Dag van de bazuin
- Grote verzoendag
- Loofhuttenfeest

Bijbelse feesten, Joodse feesten, Feesten van Israël, Gods feesten ... Wat is de juiste aanduiding?

Het instellen van deze feesten door God, staat beschreven in Exodus 12, Leviticus 23 en Deutronomium 16. God begint het instellen met te zeggen dat het Zijn feesten zijn.

"Dit zijn de hoogtijdagen van de HEER, die je als heilige dagen samen moet vieren. Dit zijn Mijn hoogtijdagen." Leviticus 23:2

Het zijn dus Gods feesten! Bij het instellen van de feesten sprak God tot de Joden. Zij zijn nadien de feesten gaan vieren, tenminste vanaf het moment dat zij het beloofde land bereikten. En de eerste Christenen vierden later de feesten gewoon met hen mee. Na de verboden van keizer Constantijn, zijn de Joden ermee doorgaan, in tegenstelling tot de Christenen. Daarmee hebben de Joden inmiddels zo'n 3250 jaar ervaring met het vieren van deze feesten.

In het bijbelboek Ester wordt het Purim feest ingesteld. Maar dat feest wordt ingesteld door Mordechai. Purim is daarom wel een Bijbels feest, maar niet een door God ingesteld feest. In het boek 2 Makkabeeën wordt het Chanuka feest ingesteld. Maar dit boek is een deutrocanoniek boek en geen bijbelboek. Chanuka is dus geen Bijbels feest, maar een Joods feest.

Israël kent o.a. nog het feest waarin het ontstaan van de staat Israël wordt gevierd. Dat is duidelijk een feest van het land, een Feest van Israël.

De genoemde 7 feesten zijn ook Bijbelse feesten, zijn ook Joodse feesten en zijn ook de Feesten van Israël, maar zijn bovenal de feesten van God. Evangeliegemeente Reveil viert Gods feesten, omdat we graag willen doen wat God van ons vraagt. Dat betekent dus het vieren van de 7 feesten die God heeft ingesteld en niet het vieren van alle Bijbelse feesten, alle Joodse feesten of alle feesten van Israël.

Waarom gaf God Zijn feesten aan de Joden?

God had (en heeft nog steeds) een plan met het volk van Abraham, Izaäk en Jacob. Hij beloofde dit volk een plek op aarde en Hij gaf aan dit volk al zijn wetten en regels. Dat had een reden.

*"Als je Mijn woorden ter harte neemt en je aan het verbond met Mij houdt, zul je een kostbaar bezit voor Mij zijn, kostbaarder dan alle andere volken – want de hele aarde behoort Mij toe. Een koninkrijk van priesters zul je zijn, een heilig volk."
Exodus 19:5-6*

De Joden waren dus voorbestemd om priesters te worden voor de hele aarde. Zij kregen de rol van tussenpersoon tussen God en de mensen. Zij moesten Gods wetten gaan voorleven voor iedereen. En daarmee ook de feesten.

Mogen christenen de feesten vieren?

In Exodus 12:48 wordt gezegd dat de vreemdeling besneden moet zijn om mee te mogen doen aan de Seder (maaltijd aan de vooravond van Pesach). In Leviticus 23 wordt het volk Israël aangesproken en wordt niets gezegd over vreemdelingen. In Deutronomium 16 mag de vreemdeling onvoorwaardelijk mee doen.

Het lijkt erop dat in Handelingen 15, waar enkele joden vonden dat de christenen uit de heidenen zich moesten laten besnijden, juist gerefereerd wordt aan Exodus 12:48, waarin staat dat een vreemdeling pas mag deelnemen aan Pesach als hij en zijn familie zijn besneden. Deze Joden koppelden daar ook het wel of niet gered zijn aan. Er ontstond een meningsverschil dat uiteindelijk ging over de vraag of christenen uit de heidenen (de niet-

Joodse christenen) zich wel of niet aan de gehele wet moesten houden. De discussie laait zo hoog op dat de apostelen in Jeruzalem bij elkaar geroepen werden om hierover een besluit te nemen.

Het besluit komt er. De discussie van Handelingen 15 wordt gesust, dat is te lezen in het hoofdstuk er na. Maar in de eeuwen die volgden laaien voortdurend nieuwe discussies en meningsverschillen op tussen joden, messias belijdende joden en christenen uit de heidenen juist over dit onderwerp. En ook nu merkt Evangeliegemeente Reveil vaak dat als het gaat om het vieren van de feesten, er met andere christenen al gauw een discussie ontstaat waarin op grond van Handelingen 15 wordt gezet dat we dat niet zouden mogen. Om juist dit gedeelte uit de bijbel, i.c.m. de vraag "Mogen christenen de feesten vieren?" goed uit te leggen, maken we daarom even een zijsporang naar de wet.

Mozes zegt over de wet, direct na het van God ontvangen van de wet en het aansluitend door hem presenteren van de wet aan het volk Israël:

"De geboden die Ik u vandaag heb gegeven zijn niet te zwaar voor u en liggen niet buiten uw bereik." Deutronomium 30:11

En God zegt over de wet, in een gedeelte waarin Pesach wordt uitgelegd:

"Voor vreemdelingen en voor geboren Israëlieten geldt één en dezelfde wet." Numeri 9:14

Jezus zelf zegt over de wet, in de bergrede vlak na de zaligsprekingen:

"Denk niet dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om ze af te schaffen, maar om ze tot vervulling te brengen." Matteüs 5:17

De apostelen concludeerden dat alle mensen alleen gered konden worden door de genade van Jezus (Handelingen 15:11). Daarna besloten zij dat het volgen van de wet te moeilijk is en dat de heidenen zich alleen maar moeten onthouden van voedsel dat aan afgoden is geofferd, van voedsel waar bloed in zit, van bloed zelf en van ontucht.

De uitspraak van de apostelen en de woorden van God, Jezus en Mozes stroken niet echt met elkaar, lijkt. En een terechte eerste reactie zou kunnen zijn dat het woord van God en van Jezus toch zwaarder zou moeten wegen dan dat van de apostelen.

Maar de apostelen hadden het recht om deze uitspraak te doen. Dat recht hadden ze gekregen van Jezus Christus, Zoon van God. Jezus zegt tegen de discipelen, die later apostelen worden:

"Al wat jullie op aarde bindend verklaren zal ook in de hemel bindend zijn, en al wat jullie op aarde ontbinden zal ook in de hemel ontbonden zijn." Matteüs 18:18

Jezus zegt dit tegen zijn discipelen, die later de apostelen worden. Over deze tekst schrijft Evert van de Poll in zijn boekje over de feesten:

"Dat is een Joodse uitdrukking. Iets binden of ontbinden wil zeggen: aangeven hoe je de geboden van de Tora wel en niet moet toepassen. Halacha heette dat. Letterlijk: de weg die je moet bewandelen." Evert van de Poll, "De feesten van Israël", 2^e druk, blz. 28-29

De beslissing van de apostelen is dus rechtmatig! Bovendien, in de cultuur van het Midden Oosten wordt de jongste uitspraak van een bevoegd persoon over een bepaald onderwerp als meest belangrijk en rechtmatig gezien. Dus, Christenen uit de heidenen hoeven zich niet meer aan de hele wet te houden en hoeven dus ook niet de feesten te vieren.

Maar de vraag van veel Christenen is nu juist of het mag, de feesten van God vieren. Van de Seder, de maaltijd aan het begin van Pesach, is gezegd dat de vreemdeling het niet mag vieren tenzij hij besneden is. Maar juist tijdens de Seder zij Jezus "Neemt, dit is mijn lichaam. Drink, dit is mijn bloed. Doet dit tot mijn gedachtenis." En n.a.v. die opmerking vieren nu alle Christenen wereldwijd het avondmaal in de kerk. Van geen van de andere feesten van God is gezegd dat vreemdelingen het niet mogen vieren of dat je het alleen mag meevieren onder bepaalde voorwaarden. De apostelen komen niet met de opmerking dat het niet zou mogen. Ze hadden het recht om dat te doen, maar ze doen het niet. Gods feesten vieren hoeft dus niet, omdat het volgens de apostelen te moeilijk is, maar het mag wel.

Daarbij komt dat God zijn wet aan de mensen geeft niet om te pesten, maar om te helpen. De wet van God bevat een heleboel waardevolle leefregels, die God geeft omdat ze goed zijn voor alle mensen. Bovendien is wetenschappelijk aangetoond dat veel van Gods wetten inderdaad goed zijn om na te volgen. Een interessant boek hierover is "Moderne wetenschap in de Bijbel" van drs. Ben Hobrink. God is blij als mensen zijn wetten in acht nemen.

Bij het volgen van Gods wet, ook waar het de feesten van God betreft, moet wel in acht worden genomen dat het niet bijdraagt aan gered worden. Alleen door de genade van de Here Jezus kunnen mensen gered worden.

Hoe kunnen wij Gods feesten vieren?

De eeuwenlange ervaring met Gods feesten en de rijke traditie die de Joden hebben ontwikkeld zijn gebaseerd op het Oude Testament. Het vieren van de feesten is doordrenkt met het verwachten van de Messias. Evangeliegemeente Reveil viert de feesten eveneens met de ogen gericht op de Messias. We willen doen wat God zegt over het vieren van de feesten en daarbij willen we leren van het Joodse volk.

Van de 3 grote feesten wil God dat ze gevierd worden voor zijn aangezicht. Dat betekende dat de mensen niet werkten, dat ze zich verzamelden bij de tempel in Jeruzalem en dat ze daar samen het feest vierden. Naast Pesach en het Wekenfeest is dat het Loofhuttenfeest. Voor deze feesten geldt dus dat we er tijd voor nemen en dat we samen komen. Verder geeft God voor ieder feest ook nog apart aanwijzingen in Leviticus 23 en Deutronomium 16.

Willen we toch iets doen met de ruim 3250 jaar oude ervaring van de Joden, dan zouden we moeten kijken naar hoe de Messias belijdende Joden Gods feesten vieren.

En wat doen we dan met Kerst enzo?

Ieder land heeft nationale gedenk- en feestdagen. De feestdagen komen meestal voort uit religie of cultuur. Koninginnedag bijvoorbeeld is een feestdag voortgekomen uit onze cultuur. Bevrijdingsdag is duidelijk een gedenkdag, hoewel het steeds meer een op cultuur gebaseerd feest wordt. Het kerstfeest is een feestdag ingegeven door de christelijke religie.

De oorsprong van Pasen en Pinksteren ligt duidelijk in de door God ingestelde feesten. Pasen is het feest van het ongedesemde brood (Pesach) en Pinksteren is het Wekenfeest. Heel duidelijk zegt God dat het Zijn feesten zijn. Hij stelt ze in. Dit in tegenstelling tot Kerst en Hemelvaart. Hemelvaart is gekoppeld aan het verhaal in Handelingen 1 waarin staat dat

Jezus naar de hemel gaat. Maar nergens in de bijbel staat dat dat een speciale dag zou moeten zijn. God zegt er niets over en ook de apostelen niet. En over Kerst staat ook niet in de bijbel dat we dat moeten vieren. Het is goed om stil te staan bij de geboorte van Jezus. Maar het is niet een door God ingesteld feest. De Romeinse keizers hebben in de 4^e eeuw een oud Germaans gebruik opgepakt, waarin de zonnewende werd gevierd. Dat hebben ze een christelijk tintje gegeven en de naam Kerst gegeven. Het vieren ervan werd door hen verplicht gesteld.

Wanneer moeten Gods feesten gevierd worden?

Bij het instellen van de feesten geeft God aan wanneer hij wil dat de feesten gevierd worden. Maar de maanden en dagen die God noemt, zijn gebaseerd op de Joodse kalender, terwijl wij een andere kalender hanteren. In de historie zijn kalenders nogal eens veranderd en aan discussie onderhevig geweest. Zo ook de Joodse kalender. Dat is bijvoorbeeld te herkennen aan de jaarwisseling van de kalender die Israël op dit moment gebruikt. Die vindt plaats in de maand die door God in het Oude Testament wordt aangegeven als de 7^e maand.

Met al die discussies en veranderingen is het eigenlijk onmogelijk geworden om met zekerheid te zeggen wanneer de feesten gevierd moeten worden. Het meest in de buurt komt toch wel de huidige Joodse kalender zoals die in Israël wordt gehanteerd. En 'het meest in de buurt' is meer dan voldoende. Onze redding hangt er niet van af.

Evangeliegemeente Reveil viert Gods feesten

Wij zijn ervan overtuigd dat God het fijn vindt als Zijn feesten worden gevierd. Daarom vieren wij Zijn feesten als een eerbetoon aan Hem. Wij streven ernaar om Gods feesten te vieren op Gods tijden, maar we beseffen dat dat onvolkomen is vanwege de vragen over de juiste kalender.

In onze diensten besteden we ook aandacht aan de Christelijke feesten die niet voortkomen uit de feesten van God.

Evangeliegemeente Reveil is er van overtuigd dat een mens niet gered wordt door het volgen van Gods regels. Mensen worden alleen gered door de genade van de Heer Jezus zelf.